

در بیست
سال گذشته
اینجا نیروهای
امریکایی ها و ناتو
بودند، سیصد و
پنجاه هزار نیروی
امنیتی افغانستان
بود ولی امنیت
اینجا حکمروایی
نمی کرد، چرا؟ چون
این امنیت بومی
نبود

ارضی افغانستان ارزیابی می کردم. وقتی که آقای ترامپ می آمد در پایگاه بگرام، آقای اشرف غنی در آن زمان رئیس جمهور افغانستان بود و هیچ خبر نداشت که آقای ترامپ آمده، او را پیش خود فرامی خواند؛ این برای من یک توهین و درد بزرگ بود. خوب است یادآوری کنم حتی من به عنوان وزیر تحصیلات یا وزارت علوم به تعبیر شما توسط لابی یکی از بزرگان پیشنهاد شدم و قبول نکردم البته در آخرهای عمر آقای اشرف غنی بود و من می دانستم این حکومت عمرش رو به پایان است و دیگر نمی خواستم چنین ننگ تاریخی را قبول کنم. افتخارم این بود که به عنوان رئیس هیأت مؤسسان یک دانشگاه خصوصی فعالیت کنم و تدریس خودم را ادامه بدهم و در خدمت نسل جوان افغانستان باشم. این را به این دلیل گفتم که مردم افغانستان آگاه شوند من حتی وزارت تحصیلات را هم قبول نکردم. اما به عنوان کسی که در پشت این میز باشم دیدگاهم خدمت به مردم افغانستان و تقویت وحدت ملی هست. آنچه که می تواند افغانستان را به سعادت و خوشبختی برساند این است که تمام اقوام افغانستان، تمام مردم افغانستان با روحیه ای برادرانه و برابرانه بتوانند زیست مسالمت آمیزی را تجربه کنند، چون وقتی مردم افغانستان با هم درگیر می شوند زمینه ای برای مداخله خارجی فراهم می شود، اگر ما متحد باشیم هیچ گاه نه امریکا، نه شوروی، نه هیچ کشور دیگر، نه انگلیس نه ناتو نمی توانند در کشور ما مداخله داشته باشند و در برابر یک ملت متحد هیچ قدرتی نه مقاومت می تواند بکند و نه نفوذ. مهم ترین مطالبه خدمتگزاری به مردم افغانستان به خصوص تلاش برای ایجاد و توسعه اقتصادی افغانستان، تلاش شبانه روزی برای گشایش وضعیت معیشتی مردم افغانستان بود چون در حال حاضر که ما و شما صحبت می کنیم افغانستان از نظر امنیتی وضعیت بسیار مطلوبی دارد، در بیست سال گذشته اینجا نیروهای امریکایی ها و ناتو بودند، سیصد و پنجاه هزار نیروی امنیتی افغانستان بود ولی امنیت اینجا